

GRONINGER

COURANT.

Vrijdag

den 29 Julij.

NOTIFICATIE.

BURGEMEESTER en **WETHOUDEREN** der Stad Groningen brengen, naar aanleiding eener Circulaire van den Heer Gouverneur dezer Provincie, van den 11 Julij 1831, bij deze ter kennis van allen, dien zulks aangaat, dat, bijaldien er in deze Gemeente behoefte huisgezinnen en eenlopende personen mogten zijn, welke verlangen zouden in de Koloniale stichtingen der Maatschappij van Weldadigheid te worden opgenomen, de zoodanigen zich alsdan te dien einde zullen kunnen aangeven ter Stads Secretarij, uiterlijk vóór den laatsten dezer maand, des namiddags van 3 tot 5 uren.

En opdat deze ter kennis kome van de daarbij belanghebbenden, zal dezelve op de gewone plaatsen worden aangeslagen en in de Groninger Courant geplaatst.

Groningen den 25 Julij 1831.

Burgemeester en Wethouders: J. F. VAN IDDEKINGE.
De Secretaris bij het Bestuur der Stad Groningen: R. LOHMAN.

De **AGENT** van 's RIJKS KASSIER te Groningen brengt mits deze ter kennis van de Intekenaren op de Vrijwillige Geldleening van 38 millioenen, dat de voldoening van het eerste fournissement, vroeger bepaald vóór of op den 31 dezer maand, kan plaats hebben tot en met den 6 Augustus eerstkomende.

Groningen

den 25 Julij 1831.

De **ADMINISTRATEUR** van 's RIJKS SCHATKIST, in de Provincie Groningen, adverteert, dat bij hem ontvangen zijn de Betaalsrollen wegens de Traktementen, enz. over het tweede kwartaal van den Jare 1831, aankomende de Regterlijke Ambtenaren, Hoogleraren en Studenten aan de Hoogeschool, Onderwijzers der Latijnsche Scholen, Hervormde en Lutherse Predikanten, Dopsgezinde Leeraren, Roomsche Katholieke Pastoors, Ambtenaren van het Kadaster, van de Marine en van 's Rijks Munt; waarvan de Uitbetaling aan de Belanghebbenden overeenkomstig de thans bestaande verordeningen zal geschieden.

Groningen den 18 Julij 1831.

De Administrateur voornoemd:
bij afwezigheid van denzelfden,
J. WOLTERS, Boekh.

MINISTERIE VAN BINNENLANDSCHE ZAKEN.

PROVINCIE GRONINGEN.

A A N B E S T E D I N G.

Op **Zaterdag**, den 30 Julij des jaars 1831, des middags te 12 uren, zal, onder nadere approbatie van den Heer **ADMINISTRATEUR** voor het *Onderwijs*, de *Kunsten* en *Wetenschappen*, door Heeren **CURATOREN** van 's Lands Hoogeschool te Groningen, en in bijzijn van den fungerenden **HOOFD-INGENIEUR** van den *Waterstaat*, in de Provincie Groningen, aan het Lokaal der Hoogeschool, te Groningen, worden aanbesteed:

Het **BOUWEN** van een **NIEUW LOKAAL** voor de **ANATOMIE**, behoorende tot de Hoogeschool, binnen de Stad Groningen.

Deze aanbesteding zal geschieden bij inschrijving en opbod.

Het bestek, op hetwelk de bovengemelde aanbesteding zal plaats hebben, zal, boven en behalve aan het lokaal van het Ministerie van Binnenlandsche Zaken, te 's Gravenhage, en aan dat van het Akademieggebouw, te Groningen, ter lezing liggen: te 's Gravenhage, in de voornaamste Logementen; voorts te Groningen, in den Doelen en bij de Kasteleins **VAN DER MOLEN**, **EEKHOFF**, **BONTEKOE**, **KLEERSNIJDER** en **TIDDENS**, alle aan de Groote Markt, in de *Nieuwe en Oude Munster*, in het *Blaauwe Paard*, bij de Wedw. **WILKENS**, in de *Zon*, bij den Kastelein **WIERSEMA**, op den hoek van het Ameland, en bij den Kastelein **BOLT**, in de *Altena*; verder te *Winsum*, bij den Kastelein **BORGMAN**; te *Uithuizen*, in de *Roos*; te *Onderdendam*, in het *Zijlvestershuis*; te *Appingedam*, bij den Kastelein **JOOSTEN**; te *Delfzijl*, bij den Kastelein **ROELFZEMA**; te *Nieuwe Schans*, bij den Kastelein **BUSEMAN**; te *Winschoten*, bij den Kastelein **WISSEMAN**; te *Stroobos*, in het *Tolhuis*; te *Zuidhorn*, bij den Kastelein **OSSENTJUK**; te *Leeuwarden*, in den *Valk*; te *Oldaboorn*, in 's Lands *Welvaren*; te *Harlingen*, in het *Heeren Logement*; aan de *Leemmer*, in den *Wildeman*; te *Dokkum*, in het *Wapen van Amsterdam*; te *Sneek*, bij den Kastelein **REMKES**, en te *Glessendam* en *Sliedrecht*, in de *Regthuizen* aldaar.

Zullende acht dagen vóór de Aanbesteding, des noodig, aanwijzing in loco worden gedaan, alsmede bij den fungerenden Hoofd-Ingenieur **Cs. VAN DER POEL**, te Groningen, nadere informatiën te bekomen zijn.

P O L E N.

VAN DE POOLSCHER GRENZEN den 15 Julij.

De quarantaine-gebouwen bij Strzalkowo (een Pruisisch dorp, in de provincie Posen) zijn niet toereikende, om de vluggende Polen op te nemen. Aldaar bevinden zich de minister **Grabowski**, graaf **Mycielski**, professor **Zinslerling**, de als dichter en tevens als staatsman bekende afgevaardigde **Niemcewicz**, en vele anderen. — In Warschau neemt schrik en angst meer en meer toe. De kozakken zwerven reeds tot bij Sompolno, en de ambtenaren in Slupce zijn, op bekomen bevel, naar Warschau geweken.

Van den 16den. Volgens eenen brief uit Warschau van gisteren, zou de verslagenheid wegens den door de Russen bewerkstelligden overtocht over den Weichsel aldaar niet zoo groot zijn, als van eenen anderen kant gemeld is. Dezelfde brief behelst ook nog het volgende bericht: „Onze troepen houden Mlaw in den rug der Russische armee bezet, en onze voorposten zijn tot aan de Pruisische grenzen uitgezet. Op den regter oever van den Weichsel staat de generaal **Chrzanowski** sedert drie dagen tegen over den generaal **Rüdiger**; hij heeft reeds onderscheidene voordeelen behaald; doch, volgens anderen, zijn ook den 14den, bij een gevecht, hetwelk tusschen Minsk en Kaluszijn voorviel, twee eskadrons Poolse ruiters krijgsgevangen gemaakt. — Het grootste gedeelte van het Poolse leger was, volgens de jongste tijding, op den linker oever van den Weichsel; het hoofdkwartier van den opperveldheer was te Wola, eene der voorsteden van Warschau.

WARSCHAU den 18 Julij.

De dagbladen dezer hoofdstad behelzen onderscheidene berichten van het leger. De voornaamste derzelve komen hierop neder:

Den 14 dezer heeft de generaal **Chrzanowski** bij Minsk een voordeel op de Russen behaald. Makow en Pultusk zijn weder door de Polen bezet. De Russen hadden aldaar een aanzienlijken voorraad levensmiddelen achtergelaten, en op laatstgemelde plaats is ook de equipage van den veldmaarschalk **Paskewitsch**, benevens eene geldkas van 10,066 fl. in onze handen gevallen.

De Staats-Courant meldt het volgende: Het Russische korps, hetwelk aan gene zijde van Nieszawa over den Weichsel gegaan is, heeft zich dadelijk bezig gehouden met het opwerpen van verschaningen langs den oever, waarschijnlijk om het daarstellen der brug te verzekeren.

Het korps Russen, hetwelk den 14den bij Minsk geslagen is, werd door den generaal **Golowin** aangevoerd, denzelfden, die in den Turkschen oorlog bij Varna aan de noordzijde der stad het bevel voerde. De Russen hebben een aanmerkelijk verlies aan dooden en gekwetsten geleden. De krijgsgevangenen, die bij deze gelegenheid gemaakt werden, zijn te Warschau aangekomen. Ook een zoon van den gewezen bevelhebber der vesting Varna, **Jussuf Pacha**, welke thans in het Russische leger diende, is in handen onzer troepen gevallen.

De geestelijken der missie te Warschau voegen zich bij den algemeenen landstorm; alleen de grijsaards en mageloozen zullen binnen de kloostermuren blijven.

De opperveldheer heeft eenen brief van den generaal **Rozniezhi** ontvangen, waarbij dezelve hem tracht over te halen, dat de Polen zich met Keizer **Nicolaas** mogen verzoenen; de veldmaarschalk **Paskewitsch** zoude hunne voorstellen gewis anders opnemen, dan vroeger de overledene generaal **Diebitsch**. De opperveldheer heeft dezen brief aan de nationale regering ingezonden.

Van den 19den. De generaal **Rüdiger** is over de Wieprz getrokken en met een aanmerkelijk deel zijner krijgsmagt in Podlachie gerukt.

Het korps van den generaal **Creutz** schijnt in tweeën gesplitst, en het eene met de hoofdar mee vereenigd te zijn, terwijl het andere onder de orders van generaal **Golowin** is gesteld.

DUITSCHLAND EN AANGRENZENDE RIJKEN.

WEENEN den 16 Julij.

Uit Konstantinopel heeft men berigten tot den 25 Junij. De Sultan werd weldra terug verwacht, als wanneer de Franche ambassadeur, graaf **Guillemin** naar Frankrijk zal terug keeren. De Sultan was op zijne reis overal met ge drift ontvangen; in Adrianopel heeft hij de inwoners voor zich ingenomen, wyl hij de publieke gebouwen bezigtigde, zijne zorg voor het welzijn zijner derdanen aan den dag legde, onder de armen aanzienlijke sommen verdeelde ter herstelling van de groote Mustapha-brug alleen 600,000 piasters scho. Men meende, dat hij ook Schumla zoude bezoeken. — De pest bleef in Konstantinopel, doch vooral in Smirna woeden. Uit laatstgemelde stad zou reeds 40,000 menschen gevlugt zijn, om die ziekte te ontlopen; er stierven gelijks 40 à 50 personen.

BERLIJN den 22 Julij.

Over Memel ontvangt men heden wederom een nog omstandiger en meer a een geschakeld verhaal van het sneuvelen van den Poolischen generaal **Gielgud** een voorval, in deszelfs omstandigheden wellicht belangrijk genoeg, om daar nogma op terug te komen. Zie hier derhalve eene zakelijke mededeeling van dit verhaal.

Den 12 Julij, tegen middernacht, ontving men te Memel het officieel bericht, dat de Poolse troepen onder **Gielgud** en **Chlapowski** zich dien achtermiddag tegen 6 uren nabij het grensdorp Schlaugsten hadden neder geslagen, zelfs voor een gedeelte op het Pruisisch gebied. Te vier uren in den morg begaf eene commissie uit de autoriteiten zich derwaarts, en vond te 7 uren onder **Chlapowski** staande kavallerie en artillerie reeds werkelijk op Pruisisch grondgebied; maar de infanterie nog altijd op Russischen grond, tegen de landgrenzen gedrongen. De Polen beweerden voor de al te zware Russische overmagt te hebben moeten wijken en dezelve, wegens gebrek aan ammunitie, om mogelijk het hoofd te hebben kunnen bieden, waarom zij in eenen krijgsmat het besluit hadden genomen, hunne toevlugt op het Pruisisch grondgebied nemen, waar zij met vol vertrouwen op eene menschevriendelijke ontvangst durfden rekenen. Intusschen was het gemor tegen den generaal **Gielgud** zeer groot e werd in tegendeel **Chlapowski** tot de wolken verheven, en het was niet twijfelachtig, dat alle militaire rucht uit het Poolse leger geweken was. Het intrekken op ons grondgebied konde aan deze troepen, die zich, met uitzondering de geblesseerden, allen slagvaardig bevonden, niet worden toegestaan, alzoome de overtuiging miste, dat zij werkelijk door de Russen tot dezen stap gedronge werden. De onderhandelingen, welke hierover met **Gielgud** en **Chlapowski** gedre ven werden, vertraagden inmiddels het binnen trekken; ook werd nog bovendien het derde korps onder den generaal **Roland** afgewacht.

Chlapowski, die zich met de ruiters, 700 artilleristen en 8 stukken reeds o Pruisischen bodem bevond, liet zijne manschappen hunne wapenen op stapels bijeen brengen, en weldra berigt ontvangen zijnde van het oprukken eener aanzienlijk Russische magt uit Cortlügen, werd ook **Gielgud**, tot voorkoming van een gevecht, genoodigd, ook zijne troepen, onder aflegging hunner wapenen, op Pruisisch grondgebied te doen overgaan. Dit gebeurde te een uur des namiddags, maar men bespeurde een levendig gemor onder de troepen. **Chlapowski** verklaarde zich echter bereid, om te gehoorzamen, wyl het bevel door den kommanderenden generaal gegeven werd, en gehoorzamen de pligt was eens soldaats. Nu begon het leger operlijk te morren, dat **Gielgud** de patronen voor de geweren en het geschut haren wegwerpen; velen namen hunne reeds afgelegde geweren weder op, een voorbeeld, dat al meer en meer navolging vond; slechts de kanonnen voegden zich niet weder bij hunne stukken. Inmiddels zag men langs den weg van Garsden al gedurig sterkere korpsen opdagen, en bij hunne nadering bleken dezen geene Russen te zijn, maar tot de afdeeling van den Poolischen generaal **Roland** te behooren. Het aansluiten van dezen aan het korps van **Gielgud** deed de crisis ontstaan; de beide vereenigde korpsen trokken met gewinden pas den weg van Schweigsten op, om zich den doortocht tot Polen te banen. De afdeeling van **Chlapowski** en een deel der infanterie van **Gielgud** bleven terug. Terwijl dit een ander voorviel, kwam **Gielgud** naar de Pruisische commissie toerijden, van een aantal officieren omgeven; een van dezelven schoot hem onverhoeds ter neder, en wierp zich, de sabel in de vuist, te midden van het voorbij trekkend korps van **Roland**. Zijn schot was zoo wel gerigt geweest, dat de generaal dadelijk doot ter aarde stortte; een zich naast den generaal bevond hebbende kapitein verklaart uit den mond des moordenaars de woorden *schelm en verrader* gehoord te hebben, terstond waarna het schot gevallen was. Dadelijk na het gepleegde feit hoorde men slechts éénen kreet: *Dit is geene Poolse daad; dit is een Pool onwaardig; het kan geen Pool zijn, die dit verrigt heeft!* Men hield het desniettemin algemeen daarvoor, dat **Gielgud** het leger verraden en in het verderf gesleept had. Het lijk werd in den wagen des overledenen medegevoerd. De moord was nauwelijks volbragt, of er kwamen werkelijk Russen van Garsden aanrukken, en nu schoot er den Polen, ook zelfs het korps van **Roland**, niet anders meer over, dan met aflegging van wapenen, de Pruisische quarantaine-plaatsen te betrekken; onder deze Polen, ook zelfs onder hunne gekwetsten, schijnt geen spoor van cholera aanwezig te zijn geweest.

G R O O T - B R I T T A N J E.

LONDEN den 23 Julij.

(*s Ayonds*.) Hoe zeer de heer baron van **Wessenberg** reeds sedert verscheidene dagen te Londen te rug is, was er heden morgen nog niets stelligs omtrent het door hem medegebragte antwoord van den Koning der Nederlanden bekend. De brieven uit dat Land, bij onze kooplieden ontvangen, geven meestal groote verontwaardiging te kennen over de behandeling, welke hetzelfde van de Mogendheden ondergaan had, en deze stemming is niet zonder invloed op onze heurs gebleven. Men wilde aan dezelve weten, dat het Nederlandsche gouvernement in het geheim de verzekering had, door Rusland en Pruisen, ofschoon zelve leden der Conferentie en mede-voorstellers der 18 artikelen, ondersteund te zullen worden. Intusschen geloofde men, dat de Koning der Nederlanden niet ongenegen was, de zaak tot een onderwerp van onderhandeling te maken.

Ziedaar, hoe de zaken gisteren avond stonden. Heden ochtend maakt de *Times* de aanmerking, dat waarschijnlijk het antwoord ongunstig zal uitvallen, omdat het zoo lang onbekend blijft, daar een gouvernement over het algemeen niet traag is, eene verhandeling publiek te maken, welke men als een onderpand van vrede beschouwen kan. De *Courier* van heden avond zegt eindelijk iets meer; doch al wederom op eene wijze, welke verlegenheid verradt en doet zien, hoe ongaarne hij er toe overgaat, om te erkennen, dat de Nederlandsche regering zich door geene bedreigingen heeft laten verschrikken en bereid is onrecht te weerstaan. Het artikel luidt als volgt:

„Laastleden Donderdag hebben wij gezegd, dat de dépêches, door den baron van **Wessenberg** medegebragt van geenen conclusieven aard waren. Omtrent deze daadzaak kan er thans geen twijfel meer zijn; maar te zelfden tijd achten wij het gepast er bij te voegen, dat, ofschoon de weigering van den Koning der Nederlanden, om tot de voorstellen der Conferentie toe te treden, niet formeel aan de vertegenwoordigers der bemiddelende Mogendheden is medegedeeld, er hier te stede berichten van eenen stelligen aard ontvangen zijn, welke geenen twijfel overlaten omtrent de ontevredenheid (*dissatisfaction*) van den Koning der Nederlanden, bij de ontvangst dier voorstellen. De ongenegheid (*disinclination*) van dien Souverein, om aan den raad (*recommandation*) der Conferentie te voldoen, zal natuurlijk vele belemmering veroorzaken; doch wij vertrouwen, dat zij geenerhande moeilijkheden zal doen ontstaan, die niet voor schikking vatbaar zullen wezen.”

F R A N K R I J K.

PARIS den 22 Julij.

Het schijnt, dat de Oppositiepartij moeite doet, om den heer **Laffitte** tot voorzitter van de Kamer der Gedeputeerden te doen benoemen. Men zegt, dat de heer **Casimir Perrier** verklaard heeft het ministerie te zullen verlaten, zoo die benoeming geschiedde.

In het officieel bericht, nopens de expeditie van den generaal *Berthezène* tegen rustige volksstammen in de nabijheid van Algiers, wordt erkend, dat onze n door den verraderlijken aanval van eene menigte volksstammen, welke ut 12,000 gewapende manschappen bijeen hadden gebragt, in de enge ssen zeer in gevaar zijn gebragt, doch wordt het verlies slechts op 63 looden en 162 gewonden gesteld.

isschen schijnt het, dat de expeditie eenen zeer ongunstigen indruk op de n gemaakt heeft, ten minste de generaal *Berthezène* beklagt zich, in eene r zake uitgevaardigde dagorder, over de onrustbarende geruchten, welke s het verlies der troepen, naar het hem voorkomt, door kwaadwilligen eid worden.

den 23sten. Z. M. de Koning heeft heden de zitting der beide Kamers ie volgende aanspraak geopend:

"Mijne Heeren de Pairs en Mijne Heeren de Afgevaardigden!"

acht mij gelukkig, mij in uw midden en in deze vergaderzaal te bevinden, r Frankrijk mijne eeden ontvingen heeft.

ordongen van de pligten, die mij daardoor zijn opgelegd, zal ik steeds in wensch des volks, waarvan gij de grondwettige tolken zijt, eenen steun n, en ik verwacht van u die oprechte en volledige medewerking, die aan Bestuur de kracht moet bijzetten, zonder welke het niet aan de verwachting volks zoude kunnen beantwoorden.

heb eenmaal gezegd, Mijne Heeren! dat de grondwet eene waarheid zoude wat ik zeide, is vervuld geworden. Ik versta door de grondwet een grondig eenhoofdig Bestuur, met de getrouwe handhaving van al de daaraan verhte voorwaarden, en met het opregtelijk aannemen van al de gevolgen daarvan. t wordt tijd, dat wij, door de eenparige medewerking van al de magten in Staat, paal en perk stellen aan die gedurige volksbewegingen, waardoor de ladige verwachtingen gevoed worden van diegenen, welke van den terugkeer het gevallen stambuis droomen, of de hersenschim der oprigting van een zenebest najagen. Hoe zeer deze lieden een verschillend doel beoogen, zijn het daarin eens, dat zij, onverschillig tot welken prijs, de staatkundige elligen willen omverwerpen, die door de omwenteling van Juli gevestigd ; hunne pogingen zullen verijdeld en gestraft worden.

rankrijk heeft, toen het mij tot den troon riep, gewild, dat het koningschap den geest van het volk beantwoorde, niet dat het magteloos zijn zoude. e regering zonder kracht kan aan een groot volk niet voegen.

k heb, kort geleden, door Frankrijk gereisd, Mijne Heeren! De bewijzen oegengeneheid, die ik op die reizen ontvangen heb, hebben mijn hart diep roffen; de daarbij geuite wenschen zijn mij bestendig voor den geest. Gij t mij helpen, om die te vervullen; de openbare orde zal gehandhaafd, de heid beschermd, elke poging van partijzuchtigen beschaamd en gestuit wor. Zoodoende zal dit vertrouwen in de toekomst herleven, waardoor alleen voorespied van een land kan hersteld worden.

Het is, om daartoe te geraken, en om meer en meer het grondwettige Bestuur bevestigen, dat ik de verschillende ontwerpen van wet, die u zullen worden gesteld, heb doen in gereedheid brengen.

In dat ontwerp, hetwelk de beslissing van een groot grondwettig vraagstuk trest, dat door de grondwet aan het nader onderzoek der Kamers is overgela, zult gij, naar ik mij viel, ontwaren, dat ik bestendig onze instellingen in ereenstemming tracht te brengen met de belangen en de wenschen des volks, e door de ondervinding voorgelicht en door den tijd gerijpt zijn.

Gij zult alsmede, in overeenkomst met de beloften der grondwet, de ontwer n van wet moeten onderzoeken, die bestemd zijn, om de regeling der geweste ke en gemeente-besturen te voltooien, om de verantwoordelijkheid der Minis rs en van de overige ambtenaren te bepalen, en om de vrijheid van onderwijs regelen.

Nog meer andere ontwerpen van wet, over de ligtingen voor het leger, over t straf-wetboek, over de geldmiddelen en over verschillende zaken van alge een belang, zullen u voorgelegd worden.

Ik weet, in welke eene uitgestrekte mate de tegenwoordige kwijning des ha ls het volk doet lijden: ik bedroef mij daarover en bewonder den moed, waare de dat lijdert verduurd wordt. Ik hoop, dat het deszelfs einde nabij is, en t welhaast de bevestiging der orde die gerustheid zal bewerken, waardoor de nloop van het geld wordt bevorderd en waardoor onze handel en onze nijver id wederom die beweging en die werkzaamheid zullen erlangen, welke onder me Regering, die zich altijd door de belangen des volks laat leiden, slechts or eenen korten tijd kunnen verslaauwen.

De staat onzer geldmiddelen is geruststellend. Indien de behoeften groot zijn, an zijn er ook overvloedige hulpbronnen aanwezig, om daarin te voorzien.

De begrotingen over de dienst van 1831 en van 1832 zullen u in de eerste agen uwer zitting aangeboden worden.

In verschillende takken van bestuur zijn verminderingen van uitgaven tot and gebragt. Zij zouden aanzienliker geweest zijn, indien de vermeederin gzer verdedigingsmiddelen en de ontwikkeling onzer strijdkrachten ons niet tot n toe groote opofferingen hadden opgelegd.

Ik zal het drukkende daarvan wel ras verminderen. zoodra ik de zekerheid al verkregen hebben, dat ik zulks doen kan, zonder de waardigheid en veilig eid van Frankrijk in de waagschaal te stellen.

Die zekerheid hangt van eene algemeene ontwapening af; Frankrijk wenscht lie; de Europeische Regeringen gevoelen de noodzakelijkheid daarvan; het be ang van allen eischt dezelve.

Ik heb het genoeg. U reeds thans aan te kondigen, dat ik niet noodig ge ad heb van al de hulpmiddelen gebruik te maken, welke de Kamers te mijner beschikking hadden gesteld.

Sedert de omwenteling van Juli heeft Frankrijk in Europa den aan hetzelfde toekomstenden rang hernomen; niets kan het dien voortaan ontrooven.

Nooit is deszelfs onafhankelijkheid beter gewaarborgd geweest. Onze schutterij en, die tegen legers opwegen, onze legers, de waardige erfenamen van onzen slonden wapenroem zouden die onafhankelijkheid verdedigen, gelijk zij nog on lants den inwendigen vrede en de vrijheid beschermd hebben.

Ik heb alle reden om mij geluk te wenschen met de vriendschappelijke betrek kingen, welke de Vreemde Regeringen met de mijne onderhouden.

Wij moesten de zoo natuurlijke en oude vriendschapsbanden, die Frankrijk aan de Vereenigde Staten van Noord-Amerika verbinden, nauwer trachten toe te halen. Een verdrag heeft thans een einde gemaakt aan geschillen, waarover te lang gewist was tusschen twee landen, die door zoo vele herinheringen en door zulk eene overeenstemmende denkwijze aan elkander gehecht zijn.

Met de Gemeenebesten Mexiko en Haïti zijn insgelijks verdragen gesloten.

Alle deze stukken zullen aan U medegedeeld worden, zoodra zij bekrachtigd zijn, ten einde de geldelijke bepalingen, daarin vervat, aan uwe beraadslagingen te onderwerpen.

Ik heb bevel gegeven, om meerdere kruisera in dienst te stellen, ten einde de uitvoering der in de vorige zitting vastgestelde wet, tot krachtadige stuiting van den slavenhandel, te waarborgen.

De krijgsbenden van den Keizer van Oostenrijk hebben, op mijne aanvraag, de Kerkelijke Staten ontruimd. Eene stellige kwijtschelding van straffen; de afschaffing van de verbeurdverklaring der goederen; gewichtige veranderingen in het inwendig beheer en de inrigting der Regerlijke magt, zijn de verbeteringen, welke invoering in genoemde Staten ons doet hopen, dat de rust aldaar niet weder zal gestoord, en dat het evenwigt van Europa, door de handhaving van deraelver onafhankelijkheid, zal bevestigd worden.

Het Koninkrijk der Nederlanden, zoo als hetzelfde bij de verdragen van 1814 en 1815 was gevestigd, heeft opgehouden te bestaan. De onafhankelijkheid van België en deszelfs afscheiding van Holland zijn door de groote Mogendheden erkend geworden. De Koning der Belgen zal niet tot het Duitsche Verbond behooren. De vestingen, gebouwd om Frankrijk te bedreigen, en niet om België te beveiligen, zullen geslecht worden.

Eene door Europa erkende onzijdigheid, en de vriendschap van Frankrijk, verzekeren aan onze naburen eene onafhankelijkheid, welke eerste steun wij geweest zijn.

Het Bestuur, hetwelk in Portugal heerscht, had eenige Franschen beleedigd, en te hunnen opzichte de regtvaardigheid en de menschelijkheid verzaakt. Onze schepen zijn voor den Taag verschenen, om eene voldoening te erlangen, die met aandrang was gevraagd geworden. Ik heb thans de tijding ontvangen, dat die schepen met geweld in den Taag zijn doorgedrongen. Die voldoening, die ons tot hertoe geweigerd was, is ons toegestaan, de Portugesche oorlogsvaartuigen zijn in onze magt; de driekleurige vlag wappert voor Lissabon.

En bloedige en verbitterde strijd, duurt in Polen nog voort; deze strijd houdt levendige aandoeeningen in Europa gaande. Ik heb mijn best gedaan, om deszelfs einde te verhaasten. Na mijne bemiddeling te hebben aangeboden, heb ik ook bij de groote Mogendheden daarop aangedrongen. Ik heb het bloedvergieten willen stuiten, het zuiden van Europa voor de plaag der besmetting willen behoeden, die door den oorlog voortgeplant wordt, en vooral aan Polen, welks moed de oude gevoelens van vriendschap in Frankrijk weder opgewekt

heeft, dat volksbestaan willen verzekeren, hetwelk aan den tijd en deszelfs wisselvalligheden wederstand geboden heeft.

Gij zult ongetwijfeld beseffen, dat de wezenlijke belangen van Frankrijk, de belangen van deszelfs voorspoed, magt en eer in deze moeilijke onderhandelingen met volharding en waardigheid zijn verdedigd geworden. Europa is thans overtuigd van de zuiverheid onzer bedoelingen en van de opreghtheid onzer wenschen voor het behoud des vredes; maar het is tevens overtuigd van onze magt, en het weer, hoe wij ons in eenen oorlog zouden houden, indien wij door eenen onregtmatigen aanval daartoe genoodzaakt wierden.

Door in het tot hertoe gevolgde staatkundige stelsel te volharden, zullen wij het doel kunnen bereiken, om aan ons vaderland het genot te verzekeren van de weldaden der omwenteling, welke deszelfs vrijheid gered heeft, en om hetzelfde voor nieuwe beroeringen te behoeden, die deszelfs bestaan en tevens de beschaving der wereld in de waagschaal zouden stellen.

Wij naderen, mijne Heeren! de verjaring van groote gebeurtenissen. Het zal mij verheugen, U bij die plegheden met mij vereenigd te zien. Mogten deze belangrijke en aandoenlijke gedenksteften die gevoelens van eensgezindheid en eendragt opwekken, waaraan men alleen, in het vorige jaar, de overwinning te danken heeft gehad, aan welker herinnering die feesten gewijd zijn!"

— Algemeen had men verwacht, dat in 's Konings aanspraak eene stellige onafhankelijkheids-verklaring van Polen zou voorkomen; dit blijkt echter het geval niet geweest te zijn, en wordt zulks geweten aan den Russischen ambassadeur, die verklaard moet hebben, Parijs op staanden voet te willen verlaten, indien de openings-rede eene dergelijke zinsnede mogt bevatten. Deze omstandigheid, alsmede de drangreden der ministers, dat Engeland geenszins de partij van Frankrijk zou trekken, en wellicht Oostenrijk en Pruisen gemeene zaak met Rusland zouden maken, heeft dan ook, zoo men zegt, te weeg gebragt, dat nopens de Poolse aangelegenheden zulke weinig afdoende bewoordingen zijn gebezigd.

— De *Courrier Français* zegt, dat er order is gezonden, om in alle plaatsen, welke Donna Maria doorreist, het door haar gehouden incognito niet te eerbiedigen, maar die Prinses met vorstelijke bewijzen van eér en als Koningin van Portugal te begroeten. Haar doorluchte vader wordt te Parijs verwacht.

B E L G I E.

BRUSSEL den 25 Juli.

Onze nieuwspapieren deelen thans het protest van Koning Willem tegen de 18 artikelen in deszelfs geheel mede.

— Heden zien twee besluiten van den vorigen dag het licht, bij het eerst van welke de Koning de heeren *de Sauvage* en *Dufailly* in hunne functiën van ministers van binnenlandsche zaken en van oorlog bevestigt, en den heer *de Meulenaere* tot minister van buitenlandsche zaken, den heer *Raike* tot minister van justitie en den heer *Coghem* tot minister van financiën benoemt [en dus niet den heer *Ory*, die voor deze benoeming heeft bedankt.]

— Bij het tweede besluit wordt de heer *S. van de Weyer* tot minister plenipotentiaris bij Z. M. den Koning van Groot-Brittanje en de heer *Wallen* tot secretaris van ambassade benoemd. Beide deze heeren zijn onverwijld naar hunne bestemming vertrokken.

De generaal *Ballard* is eergisteren avond binnen deze stad aangekomen en heeft dadelijk eene audientie bij onzen Koning gehad.

N E D E R L A N D E N.

's GRAVENHAGE den 26 Juli.

In den Brusselschen *Courier*, van den 20 Juli, leest men het volgende artikel:

D E R E T S.

Morgen zal *Leopold van Saksen-Koburg* werkelijk Koning der Belgen zijn. Sedert drie dagen trekt onze toekomstige Vorst in zegepaal naar de hoofdstad te midden tener ontelbare menigte, die hem met zegeningen en vreugdegejuich begroet. Die togt langs eenen met groen versterden, met bloemen bestrooiden weg is schoon en gemakkelijk. Hij is roemrijk — omdat de Vorst denzelven met het volk aflegt. Zoo lang hij het volk tot geleide heeft, zullen hem roem en eerbewijzen vergezellen.

Maar nog eenige dagen, en die toejuichingen en vreugdekreten zullen zich bij zijn ontwaken niet meer in zijn koninklijk paleis doen hooren; de zorg voor de openbare zaken, moeilijkheden en besnoemingen zullen op de luidruchtige feesten volgen, en dan zal de weg moeilijk en gevaarlijk worden; dan zullen die betooningen van liefde zeldzamer worden en meer beteekenen; het volk zal daarmede zoo verkwistend niet zijn, dan voor zoo verre men iets voor hetzelfde zal gedaan hebben. Het volk is edelmoedig; het heeft die belooning reeds in voorraad gegeven aan eenen man, dien het niet kent, die nog niets voor het-zelve gedaan heeft; maar het verwacht dan ook veel van hem.

Wij houden ons gaarne overtuigd, dat *Leopold* de taak ten volle beseft, die hem op den Belgischen troon verbeidt; hij zal zijne eer voorzeker daarin alleen stellen, om die liefde des volks te verdienen, waarvan hij thans den voorsmaak geniet; hij zal zich van oprechte en belangelooze raadslieden, van ware vaderlands-vrienden weten te omringen. Maar om dit doel te bereiken, zal hij ontoegankelijk moeten zijn voor de verleiding der vleijerij, vast moeten staan tegen de woelingen der gekrenkte eigenliefde, en eenen arends-blik moeten hebben, om door de nevelen der hoflucht hen tot de behoeften en de ellende der lagere klassen te kunnen doordringen. Nu reeds zien wij de trappen van zijn paleis belegerd door eierzuchtige lieden, die hem zeggen zullen: Bekommer u niet om het volk; gij hebt genoeg voor hetzelfde gedaan, door de genoegens van een zorgeloos leven aan hetzelfde op te offeren, en door uwen naam te verleenen aan een bestuur van opstandelingen. Zij zullen hem zeggen, dat al wat hij te doen heeft, om zich op den troon te vestigen, daarin bestaat, dat hij eenen steun buitenslands zoekte, dat hij de mannen der omwenteling ter zijde schuive, en misschien wel de beginselen verzake, die gedurende tien maanden de Belgen geleid hebben.

Wij, die van ganscher harte aan de nieuwe Regering eenen langen duur wenschen, bezweren den Vorst, dat hij de nauwgezetste aandacht schenke aan de keuze zijner raadslieden. Er is een man, wiens ondervinding en doorzicht hem van het grootste nut kunnen zijn; een burger, aan wien het dankbare België al-tijd eerbied en bewondering zal toedragen; de Prins raadplege dikwerf dezen waardigen grijsaard, dan zal hij verzekerd kunnen zijn, dat zijne handelingen dezelfde goedkeuring zullen vinden, als die van den man, die ons zes maanden, zonder eenig verwijt te verdienen, geregeerd heeft; dan zal hij dikwerf het vreugdegejuich des volks vernemen; dan zal de drukkende kroon hem veel ligter rotschijnen, en zal hij eene streelende vergoeding vinden voor de offers, die hij ons gebragt heeft.

B R E D A den 24 Juli.

Zoo als wij reeds gemeld hebben, heeft Z. M. de vereenigde troepen in de heide tusschen Reijlen en Gilzen in oogenschouw genomen.

Omstreeks 10 uren kwamen Z. M., de Prins van Oranje en Hoogst deszelfs drie zonen, benevens de Prinses der Nederlanden in het kamp aan. Prins *Frederik*, die in 'persoon het kommando voerde, was reeds een uur vroeger op het terrein, om de troepen in orde van bataille te rangschikken, en ontving daarop Z. M. aan den regtervleugel van de 1ste divisie, welke door den Luitenant-Generaal Baron *van Geen* werd gekommandeerd. Aan het hoofd der 2de divisie stond Z. D. H. de Hertog van *Saksen-Weimar*; terwijl de divisie kavalerie door den Luitenant-Generaal *Trip*, en de aldaar vereenigde artillerie (52 stukken kanon) door den kolonel *List* werden aangevoerd.

Schoon was het aanzien der zoo vele duizenden (22,000) onzer gewapende verdedigers, aldaar vereenigd, om hunnen geliefden Monarch, voor wien elk Nederlander goed en bloed veil heeft, te ontvangen. Met brandend verlangen verbeide men den *Vader des Vaderlands*, en nauwelijks was Hij in het gezigt van den regtervleugel van het legerkorps (het 1ste bataljon van de 2de afdeeling Noord-Hollandsche schutterij), of de juichtoonen van *Leve de Koning! Leve de Prins van Oranje! Leven de Prinsen!* deden zich tot aan den linkervleugel, die op ongeveer 5 kwartier afstands van den regter stond, hooren; waarop deze vreugdekreet, zoowel onder de troepen als onder de duizenden aanschouwers, algemeen werd. Nimmer konde een Vorst met zoo veel uiterlijke kenteekenen van liefde en gehechtheid ontvangen worden, als onze WILLEM. Daar stond dan een gedeelte van dat getrouwe volk met eerbied en liefde te staren op bijna onze geheele Vorstelijke familie, voor welke het zich zoo vele opofferingen vrijwillig en met vreugde getroost heeft, en voor welke het nog alles veil heeft. Het was, of dit gedeelte, als de tolk der gevoelens van geheel Oud-Nederland, aan onzen Vorst wilde toeroepen: Vertrouw op God en op uw volk! — terwijl de bij de troepen dikwerf herhaalde kreet van VOORWAARTS! VOORWAARTS! genoegzaam aanduidde, wat hij van dit vertrouwen verwachten konde.

Met vreugdetranen in de oogen, reed Z. M. de gelederen langs, en ontving overal dezelfde bewijzen van liefde en trouw, en van het verlangen, om op den veld van lof te trekken. — Zoo weet een klein volk zich boven de magtigste natien van Europa te verheffen, en een bewijs van trouw en gehechtheid te geven, welke men, in het tijdperk dat wij beloven, bij andere natien te vergeefs zoude zoeken — en zulk een volk wordt miskend!!

Na de troepen in oogenschouw te hebben genomen, hebben dezelve voor Z. M. gedefileerd, waarna aan al de generaals en verdere hoofd-officieren in het

door Z. M. een ontbijt werd aangeboden, waarbij Z. M. nogmaals de op-
beelden ontving, dat alle troepen, met den besten geest beziel, niets
verlangen, dan voor Hem en het Vaderland te strijden, ten einde den
ang verduurden hoon bloedig te wreken.
vijf uren vertrok Z. M. naar 's Bosch, en nogmaals stegen de vreugde-
n en de heilbeden voor den geliefden Vorst, van de gekampeerde troepen,
ten troon des Allerhoogsten. De Prinsen vertrokken eenige uren later naar
de destinatie.
dag van gisteren zal iederen der tegenwoordig geweest zijnde personen lang
en; dezelve doet reeds de triomf van TROUW over meened en verraad in
hart van elk vermoeden.
den 25sten. De gehoudene inspectie door Z. M. op den 23 dezer, in de
van Gilze voor het infanterie-kamp, over de toen aldaar vereenigde troepen ge-
en, heeft aan Z. M. eene gelegenheid aangeboden, den geest te leeren ken-
waarmede het geheele leger beziel is. Onder al de trekken, die eene bij-
ere melding verdienen, is de volgende opmerkenwaardig.
ad Z. M. en Z. K. H. de Prins van Oranje reeds naar 's Bosch vertrokken
n, riep Z. K. H. Prins Frederik de aanwezig zijnde generaals en verdere
d-officieren voor de tent van Z. D. H. den Hertog van Saksen-Weimar bij
nder. In het midden van den kring staande, die het grootste gedeelte van
kommanderende officieren der 's morgens aanwezige geweest zijnde troepen
Hoogstdezelven gevormd had, zeide Hij tot hen: „dat Z. M. ten uiterste
eden was geweest over de goede houding der troepen; maar bijzonder over
de hen aan den dag gelegde geestdrift en over de menigvuldige bewijzen van
de trouw en gehoorzaamheid, door hem in den morgen van dien dag ontvangen.”
HET TIJDSTIP IS MISSCHIEN ZEER NABIJ, mijne heeren!” vervolgde de Prins,
at Z. M. gebruik zal moeten maken van die geestdrift en van dat verlangen, om
EN VIJAND ONDER DE OOGEN TE ZIEN, ten einde, met het zwaard in de vuist,
de regten van Oud-Nederland te doen gelden; terwijl Z. M. er op rekent, op den
dag, wanneer het zwaard getrokken moet worden, diezelfde bewijzen van liefde en
rouw bij het leger te zullen aantreffen.”
Deze weinige woorden, met eene zichtbare ontroerende welsprekendheid uitge-
oken, maakten op de omstanders eenen diepen indruk, en tranen van opge-
te verdrukking gevoel biggelden langs de wangen der oudere krijtslieden. Daar-
nam de generaal van Geen het woord, en bedankte Z. K. H., in naam der
woordig zijnde officieren, voor het vleijend compliment, van wege Z. M.
vangen, terwijl hij met geestdrift daar bijvoegde: „dat Z. M. in zijne ver-
wachting niet bedrogen zoude worden, verzoekende de tolk der gevoelens van
het leger bij Z. M. te zijn, dat allen, indachtig aan den eenmaal afgelegden
eed, zich nogmaals, in deze plechtige oogenblikken, aan hunnen Koning en
het Vaderland toewijdden; — gereed, om hun bloed voor Hem te storten, kan
we Koninklijke Hoogheid aan den Koning en aan het geheele Vaderland ver-
zekeren, dat geen duim breed gronds van den Oud-Nederlandschen bodem zal
verloren gaan, ZONDER DOOR HUN BLOED VERKOCHT TE WORDEN; DIT ZWE-
REN WIJ.” Met ontdekte hoofden, die handen uitgestrekt, was het, of deze
orden als een elektriek vuur de gelederen doorliepen; en in DIT ZWERN WIJ,
or allen met geestdrift uitgesproken, ligt de schoonste bladzijde onzer nieuwe
derlandsche geschiedenis opgesloten.
De aandoening beleete den jeugdigen Vorst, om dadelijk te antwoorden, doch
ort daarop vatte Hij het woord weder op, zeggende, dat het Hem leed deed,
at Z. M. hiervan geen getuige was geweest, doch dat Hij niet zoude nalaten,
alke dien avond nog aan Zijne Majesteit over te brengen.
Zoo ook wijdden eens de onsterfelijke verdedigers van Missolonghi zich op
et altaar van hun Vaderland, en met deze opoffering begon de dag van Grie-
enlands bevrijding.

HERTOGENBOSCH den 25 Julij.

Gepasseerden Zaterdag avond te 8 uren mozt deze stad het geluk te beurt
allen, Z. M. onzen geliefden Koning en Z. K. H. den Prins van Oranje binnen
zelsz muren te zien aankomen. Aan het zoogenaamde Huisje ten halve, door
Ed. Achth. Regering dezer stad, bij monde van den heer burgemeester, ver-
welkomd, vervolgden Hoogstdezelven hunnen weg tot aan het fort Isabelle; na
it bezocht te hebben, begaven zij zich te voet naar het fort St. Ansonie en
ervolgden, in de rijtuigen gezeten, naar de stad, gevolgd wordende door Z.
xc. den luitenant-generaal, opperbevelhebber dezer vesting, die met den staf
Z. M. en den troonopvolger tot op eenigen afstand te gemoet gereden was;
oorts door de stedelijke deputatie en door de op den Vughtschen steenweg ge-
chaarde Bossche Schutterij. Onder een herhaald gejuich, zoowel der ingezetenen
ls der onder de wapenen staande Amsterdamsche en Vriessche Schutterijen
an en der verdere bezetting reed de stoet de stad door tot het gouverne-
ments-hôtel, aan hetwelk de geëerbiedigde Monarch en deszelfs doorluchtig-
e oudre zoon afstapten; terwijl de later, aangekomen tweede zoon, Prins
Frederik der Nederlanden, is het logement de Gouden Leeuw deszelfs intrek nam.
Bij het hier, hetwelk korten tijd na het arrivement door de vorstelijke perso-
en genomen werd, waren ook aangezeten Z. Exc. de heer gouverneur van dit
ewest, die den Monarch en den Prins aan de grenzen der provincie verwelkomd
ad, en eenige andere personen van aanzien.
Des anderen dags woonden Z. M. en de beide Prinsen de godsdienstoefening
bij, onder het gehoor van den wel eerw. heer ds. Sanders, na afloop van welke
geinspecteerd werden de wallen, de bezetting op het esplanade en de kanonneer-
booten van de divisie Crevecoeur, onder bevel van den kapitein-luitenant ter
zee Bronovo, tot dat einde in de Dieze voor het fort den Brill ten anker gekomen.
Bij het aan boord komen werden de vorstelijke persoonadijen met de meeste geestdrift
ontvangen, waarna de kommandant de manschappen eenige manoeuvres deed ver-
vorigen, welke de goedkeuring der vorsten wegdroegen, die zich vervolgens min-
zaam onderhielden met de dienstverrigende vrijwilligers; na eenige versprekingen
door den bevelhebber der divisie aangeboden, genuttigd te hebben, verlieten Hoogst-
dezelven deze oorlogsvaartuigen, te midden van een tot zesmaal herhaald geroep
van leve de Koning! leve de Kroonprins! leve de Admiraal-Generaal! en een salut
van 33 kanonschoten.
Aan wal terug gekomen, begaf Z. M. zich naar het gouvernements-hôtel, en
verleende te 4 uren des namiddags gehoor aan de verschillende militaire en ci-
viele autoriteiten of bijzondere bezendingen en personen.
Z. K. H. de Prins van Oranje, zich inmiddels gekleed hebbende als kolonel-
generaal der schutterijen, verscheen daarna weder op het esplanade, alwaar de
Bossche en Amsterdamsche schutterijen Hoogstdezelven komst verbeidden, ten
einde de voor hen bestemde vaandels te ontvangen. Onder het uitboezemen
eener krachtige toespraak werden aan beide korpsen deze standaarden door
Z. K. H. uitgereikt, en met geene minder hartelijke bewoordingen werden die ont-
vangen, en daarna bij herhaling begroet met een algemeen gejuich van leve de
Koning! leve de Prins van Oranje! hoezee! zijnde ter dezer gelegenheid des avonds de
kazernen der kompanijen van de Amsterdamsche schutterij geillumineerd geworden.
Te 8 uren had het diner plaats, tot hetwelk een aantal der aanzienlijkste per-
sonen van den civielen en militairen stand genoodigd waren.
Heden morgen hebben Z. M., HH. KK. HH. de Prinsen van Oranje en der
Nederlanden deze stad verlaten, ten einde op de Woenselsche Heide, nabij
Eindhoven, de troepen in die streken en de divisie van den generaal Cort-Hei-
ligers in oogenschouw te nemen. Hoogstdezelven zullen, zoo men verneemt,
hierna over Breda naar 's Gravenhage retourneren.
Sedert de aankomst tot het vertrek wapperden de vlaggen der publieke ge-
bouwen, schepen en molens, en heeft het gelui der klokken en het spelen der
carillons zich bij tusschenpoozing doen hooren; gisteren en eergisteren avond
is het stadhuis fraai verlicht geweest, terwijl die beide dagen in gepaste vrolijk-
heid zijn doorgebracht.

ROTTERDAM den 27 Julij.

Door Zijne Excellentie den luitenant-generaal baron van Geen, opperbevel-
ber der eerste divisie van het leger, is aan deze divisie uitgevaardigd de vol-
gende dagorder:
„Zijne Koninklijke Hoogheid de Admiraal en Kolonel-Generaal, Opperbevel-
hebber des legers te velde, heeft mij opgedragen, aan de onderscheidene korpsen
der 1ste divisie infanterie te doen kenbaar maken, dat Zijne Majesteit de Ko-
ning omtrent de gehoudene inspectie Hoogstdezelven bijzondere tevredenheid heeft
betuigd, zoo wegens de militaire houding en propereit der troepen, als wegens
de orde en den goeden geest, welke daarbij is aangetroffen.
Mij van bovengenoemde taak mits deze kwijtinge, heb ik de eer hierbij te
voegen, dat aan Zijne Majesteit, mij bij Hoogstdezelven komst alhier welwil-
lend aangaande den staat der divisie onderhouden hebbende, door mij bij
die gelegenheid is toegevoegd, dat zij uit getrouwe onderdanen des Konings
was zamengesteld; dat de geest, die hen bezielde, niets te wenschen overliet;
dat een ieder zich behoort van zijnen plicht kweet en zich de ongemakken des
oorlogs met liefde getroostte, en eindelijk, dat er in het algemeen vurig ge-
wenscht werd naar het oogenblik, om den hoon te mogen wreken, door een
muitziek en verraadlijk volk aangedaan, en aan de blinde en verwaande Belgi-
sche volksvertegenwoordigers bewijzen te geven, dat de Hollandsche soldaat zijn

bloed en leven daar veil heeft, waar het de eer van zijn vaderland en koning
geldt, en de edele krijgsmans-stand tot handhaving van den Oud-Nederlandschen
roem zulks gebiedt.

Hoofdkwartier Breda den 24 Julij 1831.

De luitenant-generaal, kommanderende de 1ste divisie infanterie,
VAN GEEN.”

AMSTERDAM den 27 Julij.

De prijzen der Fondsen waren over het algemeen flauwer; de meerdere ap-
parentie van oorlog, ten minste zoo als velen hiertoe de aanleiding meen-
den te vinden in de aanspraak van den Koning van Frankrijk, gaf deswegens
de voornaamste aanleiding; wat ons betreft, wij hebben dat oorlogzuchtige niet
in die aanspraak kunnen ontdekken. Men wilde, dat er russen onze Regering
en die der Noord-Amerikaansche Staten gehandeld werd over een of- en defensief
alliantie-traktaat. (Hollandsblad.)

HAARLEM den 25 Julij.

In den avond van den 20sten is het Brusselsch Congres nog vergaderd geweest,
ten einde omtrent onderscheidene aangelegenheden te beslissen. In de eerste
plaats heeft men bij meerderheid van stemmen besloten, dat de openbare ambre-
naren den eed zullen afleggen van getrouwheid aan den Koning, en van gehoor-
zaamheid aan de constitutie en aan de wetten van het Belgische volk. — Ver-
scheidene gedeputeerden begrepen, dat het beter ware, de ambtenaren geheel ge-
neen eed te doen zweren, waarschijnlijk, omdat de jongste gebeurtenissen hebben
doen zien, dat dezelve in België als niet zeer verbindend wordt aangemerkt.

Daarop is beraadslaagd, of liever hevig getwist over een ontwerp, om alle
vervolgelingen, ter zake van plaats gehad hebbende staatkundige misdrijven, te
doen staken. Sommigen hebben dit ongeraden geoordeeld; anderen hebben be-
grepen, dat, met het nemen van dergelijken maatregel, de plundersaars, die dan
toch met den besten wil voor de belangen der revolutie beziel waren geweest,
almede vergiffenis behoorden te erlangen. Het blijkt, dat de vergadering, bij
de woordenwisseling over beide deze onderwerpen, nog eens regt onstuimig is
geweest. — Het laatste voorstel is met eene vrij groote meerderheid verworpen.

Daarna is besloten, dat de vergadering zal verklaren, dat de Regent, de
baron Erasmus Surlet de Chokier, zich verdienstelijk jegens het vaderland heeft
gemaakt; — dat ter zijner eere een gedenkpenning zal worden geslagen, en dat
hem een jaargeld van f 10,000 zal worden verleend.

Eindelijk heeft men besloten, dat het Congres, nadat de Koning den eed zal
hebben afgelegd, onbepaald zal worden gepronogéerd; — dat hetzelfde zal zijn
ontbonden, zoodra de wetgevende vergadering bijeen komt, doch dat de Koning
het regt zal behouden, om het Congres inmiddels nog bijeen te roepen. Beyer
heeft dit voorstel, als strijdig met de constitutie, bestréden, doch Jottrand en
Lebeau hebben gemeend, dat, in geval van een' oorlog met Holland, men het
bewind niet ongewapend moest laten, en hetzelfde ten allen tijde in staat stellen,
om in de behoeften van dergelijken oorlog te voorzien.

Den 21sten heeft de intogt van prins Leopold in Brussel plaats gehad. Vol-
gens de bladen, had men daartoe zeer prachtige toebereidselen gemaakt, en
moet het evenmin aan toeloop als aan een uitbundig gejuich hebben ontbroken.
Reeds vroeg heeft de Regent zich naar het Congres begeven, en daarna met die
vergadering plaats genomen op de stelling, welke voor de plechtigheid op de
place royale was opgeslagen.

Te half twee is de stoet op het genoemde plein aangekomen. De aanstaande
Koning was gekleed als Belgisch generaal; hij werd omringd door de generaals
d'Hoogvorst, Duvisier, d'Hane en Chasteler, en onder de personen, welke een
werkzaam aandeel namen aan de plechtigheden, telde men de beide heeren de
Brouckere. Vorst Leopold heeft het eerst plaats genomen op een' armestoel; en
als toen heeft de Regent Surlet verslag gedaan van zijn bestuur. Hij heeft in
dit verslag berigt gegeven van het belang, t welk Frankrijk van den beginne af in
de Belgische omwenteling heeft gesteld, doch, gelijk van zelf spreekt, geene
melding gemaakt van de mislukte benoeming van den hertog van Nemours als
Koning van België, als welks plaatsvervanger de Vorst van Saksen-Koburg thans
is opgetreden; hij heeft tevens gezegd, dat men minder gelukkig is geweest in
Engeland, doch dat men, om een einde te maken aan de onzekerheid, de mee-
ning van den Vorst van Saksen-Koburg, nopens de Belgische kroon, heeft ge-
polst, en dat hij met 's Vorsten komst tot den troon het oogmerk der omwente-
ling als bereikt beschouwde. De Regent heeft verder gezegd, dat, bij het
voortuizigt op dreigende vijandelijkheden, het voortvolk van den Staat is ver-
meerderd, de ruiterij voltallig gemaakt, de artillerie op een' goeden voet ge-
bragt; — dat de staat der geldmiddelen zoodanig is, als dezelve in de tegen-
woordige omstandigheden kan zijn; — dat een ieder, alle partijchap vergeten-
de, zich als nu gewisselijk om den Koning zal scharen, en dat hij Regent thans
zijne waardigheid in den schoot der vergadering nederlegde.

De heer de Gerlache heeft den gewezen Regent hoogelijk geroemd en voor zij-
ne bewezen diensten bedankt. De heer Nothomb heeft daarop de constitutie
voorgelezen, en vervolgens heeft vorst Leopold met eene verheffing van stem ge-
zegd: „Ik zweer de constitutie en de wet van het Belgische volk te zullen in
acht nemen, de nationale onafhankelijkheid en de onschendbaarheid van het
grondgebied te zullen in stand houden.” Naar luid der revolutionaire bladen,
heeft de Vorst bijzonder op deze laatste woorden gedrukt, en zijn dezelve van
de zijde der menigte met een groot gejuich beantwoord.

Vorst Leopold heeft daarop plaats genomen op den voor hem ingerigten troon,
en van denzelfden eene aanspraak gedaan, in welke, onder andere, het navol-
gende voorkwam:

„De Staat is thans gevestigd onder eene constitutie, welke mij zeer geschikte
voorkomt, om de botsing tusschen de onderscheidene magten te verhinderen.

„De spoed, met welken ik herwaarts ben gekomen, moet ulieden overtuigen,
dat ik alleen heb willen afwachten, dat gijlieden de beletselen, welke mijne
komst tot den troon verhinderden, hadt uit den weg geruimd. — Ik ben even ge-
voelig als dankbaar voor de wijze, op welke ik hen ontvangen; — zij verzekert
mij, dat ik inderdaad door den wensch van het land ben geroepen, en ik gevoel
den plicht, welken dit mij oplegt.

„Ook in Frankrijk ben ik met welwillendheid ontvangen; — ik stel daar
hoogen prijs op, en beschouw dit als een voortteeken van de vriendschappelijke
betrekkingen, welke tusschen de beide landen zullen bestaan.

„Ik zal handel en nijverheid onmiddellijk trachten op te beuren, maar ik
hoop, dat het gezond verstand der natie den moeilijken toestand zal willen erkennen,
in welken het bestuur zich bevindt, en welke in verband staat met den staat van
kwijning, die over geheel Europa is verbreid. Ik zal op de plaatsen zelve de
noodige inlichtingen inwinnen, welke het bewind in deze behoeven te leiden.

„Mijn hart kent geene andere zucht, dan om ulieden gelukkig te zien; ik
wensch derhalve vurig, dat deze dag alle haat of smartelijk gevoel zal uitwis-
schen, en dat de Belgen slechts door een eenig denkbeeld, dat eener oprechte
eensgezindheid, zullen beziel zijn.

„Ik hoop voor België een' waarborg te zullen wezen van vrede en rust. Zoo
wij, ondanks zoo vele opofferingen, met den oorlog mogen worden bedreigd,
zoude ik niet aarzelen den moed van het Belgische volk te hulp te roepen, en
vertrouw ik, dat hetzelfde zich geheel om zijn opperhoofd zoude scharen, ten
einde het vaderland en de nationale onafhankelijkheid te verdedigen.”

De revolutionairen laten niet na te verzekeren, dat ook deze woorden een ge-
weldig gejuich hebben verwekt.

Vorst Leopold is te voet naar zijn paleis terug gekeerd. De leden van het Con-
gres hebben zich mede naar hunne vergaderzaal begeven, en aldaar heeft de
heer de Gerlache de vergadering gepronogéerd. Hij heeft de natie geluk ge-
wenscht, dat zij, in het bezit van eene constitutie zijnde, het werk had vol-
maakt, en een' Koning had erlangd; hij heeft dezelve voorspeld, dat de tijden
van Karel V, Albert en Isabella en Maria Theresia zullen terug keeren; hij schijnt
daarbij te hebben willen betoogen, dat men destijds eene wenschelijke vrijheid
genoot, en eene dergelijke in 't vervolg op nieuw zal genieten; hij heeft ook
nog met een woord gewaagd van den vorigen Souverein, en te dien aanzien te
kennen gegeven, dat de oorzaak van den afval der Belgen eigenlijk is veroor-
zaakt, doordien deze Vorst zich zelve geenszins in eenen Belg heeft willen
herschep[en] [en dus geenszins uit hoofde van voorgewende grieven, of het voor-
gewend schenden van het maatschappelijk verdrag].

Daarna zijn de leden van het Congres provincie's wijze aan den Vorst voor-
gesteld. Aan die van Antwerpen heeft hij gezegd: „dat, zoo lang het kasteel
van Antwerpen in handen van Holland is, de handel niet veel zal kunnen aan-
wakkeren, maar dat hij hoop voedt op eene spoedige ontruiming; dat men in
Holland nóg wel moeilijkheden opwerpt, maar dat hij vertrouwt, dat, daar
hij eenmaal de kroon heeft aangenomen, men eerlang aldaar van gedachte zal
veranderen.”

Aan die van Limburg heeft de Vorst te kennen gegeven: „De Koning van
Holland schijnt veel te hechten aan zijn regt op een gedeelte van Limburg, en
wil ons ook wellicht de enclaves in Holland bewijzen, welke men ons heeft toe-
gekend. — Met wel bestuurde onderhandelingen hopen wij echter ook de bezwaren
aan die zijde te zullen overwinnen.” Men wil hebben opgemerkt, dat de Vorst

